

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
Iranian Writers Association
(in Exile)

گزارش کانون نویسندگان ایران (در تبعید) از مراسم گرامی‌داشت دهمین سال مرگ خاطره جان‌باختگان راه آزادی قلم، بیان و اندیشه (استکهلم، ۵ دسامبر ۲۰۰۸)

مراسم امسال کانون نویسندگان ایران (در تبعید) در بزرگداشت خاطره جان‌باختگان قتل‌های زنجیره‌ای، هم‌زمان با مراسم کانون نویسندگان در تهران بود که مامورین سرکوبگر حکومت اسلامی مانع برگزاری آن شدند. ده سال پیش ماموران وزارت اطلاعات حکومت اسلامی، در یک توطئه جانیتکارانه، پروانه و داریوش فروهر را به شکل فجیعی با ضربات کارد به قتل رساندند. در پی این رویداد غیرانسانی، جنازه مجید شریف، محمد مختاری و محمد جعفر پوینده نیز پیدا شد.

این بار حکومت اسلامی قادر نبود بر این کشتار نیز، هم چون ترورهایی که در سی سال حاکمیت غیرانسانی خود در داخل و خارج کشور انجام داده بود سرپوش بگذارد. در این راستا، نویسندگان، روزنامه نگاران و جنبش‌های حق‌طلب اجتماعی، مرعوب این فضای ترور و وحشت نشدند و به مبارزه خود علیه جنایات حکومت اسلامی که هم چنان نیز در جریان است ادامه دادند. از این رو، سران حکومت، زیر فشار اعتراضات داخلی و بین‌المللی مردم مجبور شدند اقرار کنند که این جنایات را ماموران وزارت اطلاعات شان انجام داده‌اند.

عباس سماکار

در مراسم کانون در استکهلم که با شرکت جمعی از شاعران و نویسندگان عضو کانون و یکی از هنرمندان تبعیدی برگزار شد؛ نعمت آرم، شهلا آقاپور، جواد اسدیان، بهرام رحمانی، عباس سماکار، گیسو شاکری، منصور کوشان، ستار لقای، سهراب مختاری، گل مراد مرادی و سیاوش میرزاده شرکت داشتند و به ترانه و شعر خوانی و سخن‌گویی پرداختند. بهرام رحمانی از سوی هیئت دبیران، سازمان‌دهی و برنامه‌ریزی این مراسم و عباس سماکار اجرای برنامه در صحنه را به عهده داشت.

آذر مهلوجیان

آذر مهلوجیان، از سوی بیورن لینل رئیس انجمن قلم سوئد که به سبب بیماری ناگهانی نتوانسته بود شخصا در مراسم حضور یابد، پیام این انجمن را قرانت کرد. (این پیام در پایان گزارش ضمیمه است) قبلا بهرام رحمانی، در دیداری با یکی از مسئولین

انجمن قلم سوئد، درخواست کرده بود که پن سوئد در همکاری با کانون نویسندگان ایران در تبعید، اقداماتی را در رابطه با فراخوان کانون نویسندگان ایران مبنی بر این که «کانون ضمن تاکید و پافشاری بر خواست شناسایی و محاکمه و مجازات آمران و عاملان قتل‌های سیاسی پاییز ۱۳۷۷ و کشتارهای سه دهه گذشته، به پاس جان‌فشانی اعضای برجسته خود، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، ۱۳ آذر را «روز مبارزه با سانسور» نام نهاده و بر آن است که هر سال این روز را به این مناسبت گرامی بدارد.»، انجام دهد. هم چنین در صورت امکان رییس انجمن قلم سوئد و یا یکی دیگر از مسئولین این انجمن، در مراسم ۵ دسامبر کانون نویسندگان ایران در تبعید، سخنرانی کند. انجمن قلم سوئد، در این راستا اقدام ارزنده ای انجام داد که در سراسر سوئد، در افشای سیاست های غیرانسانی حکومت اسلامی و همبستگی با نویسندگان و مردم آزاده ایران، انعکاس وسیعی داشت. پیامی که قرار بود آقای بیورن لینل، در مراسم کانون نویسندگان ایران در تبعید ارائه دهد، روز دوم دسامبر ۲۰۰۸، در روزنامه پرتیراژ سراسری سوئد (داگنز نی هتر Dagens Nyheter) منتشر گردید که تعدادی از نویسندگان سوئد، رئیس انجمن روزنامه نگاران سوئد، تنی چند از اعضای آکادمی سوئد و هم چنین ۸۴ نویسنده و ناشر سوئدی و ایرانی از آن حمایت کردند. این پیام از طریق رسانه‌های دیگر سوئدی از جمله رادیو سراسری سوئد و رادیو سراسری پژواک (بخش فارسی زبان رادیو سوئد) نیز هر چه وسیع تر به گوش شهروندان سوئدی رسید.

شهلا آقاپور

در آغاز، ضمن بیان این واقعیت که بحران موجود در جامعه ایران، حاصل مجموعه عملکرد سیاست‌های تبهکارانه حکومت اسلامی است که نتایجش به شکل فقر و بحران های اجتماعی و بی‌حقوقی، سرکوب، زندان، شکنجه و کشتار گریبانگیر مردم جامعه ما شده و زندگی را بر همه آن‌ها تلخ و دردناک کرده است، سخن از شرایط دشوار و هجوم همه جانبه‌ای گفته شد که حکومت اسلامی بر سطوح گوناگون زندگی مردم ایران از سر گرفته است و تاکید بر این که، کانون نویسندگان ایران، «سیزدهم آذر ماه» را «روز مبارزه با سانسور و خفقان!» اعلام داشته و از همه مردم آزاده جهان خواسته است که از این فراخوان پشتیبانی کنند؛ کانون نویسندگان ایران در تبعید، به استقبال این فراخوان شتافت.

گیسو شاکری

طبعا برای همه‌گان روشن است که کانون نویسندگان ایران در تبعید، در راستای حرکت نویسندگان در ایران، می‌کوشد با افشای این جنایت‌ها، حقانیت پیکارهای اجتماعی را که توسط کارگران، زنان، ملیت‌های دربند، دانشجویان، نویسندگان و هنرمندان و دیگر افشار اجتماعی به انجام می‌رسد به گوش مردم آزاده جهان برساند و صدای اعتراض آنان در این سوی دیوار بلند زندان بزرگی به نام ایران باشد.

در این مراسم، عباس سماکار از سوی هیئت دبیران، از هنرمندان، شاعران و نویسندگان و هم چنین از مردم شرکت کننده در مراسم سپاس‌گزاری کرد و سپس سخن و شعر و ترانه آغاز شد. در این مراسم، هنرمندان و نویسندگان عزیزی شرکت داشتند که هرکدام، بنا به میزان نفوذ هنر و گفتار و شعرشان قادرند افکار عمومی را به این مبارزات جلب کنند و به گسترش میدان عمل افشاکاری‌ها بیافزایند.

نعمت آذر

شاعران و نویسندگان عزیز دیگر، مانند نعمت آذر، شهلا آقاپور، جواد اسدیان، ستار لقایی، سهراب مختاری، گل مراد مرادی، منصور کوشان و سیاوش میرزاده نیز هر یک شعر خواندند و سخن گفتند. گیسو شاکری، با صدای دلنشینش خود ترانه خواند و از درد و رنج و مبارزه مردم ایران سخن گفت.

در طول مراسم، به تناسب سخن و شعر هر یک از شرکت کنندگان، متن‌هایی

دریاره؛

زنان که همواره نقش برجسته و ارزنده‌ای در مبارزات جامعه ما داشته‌اند و برابری خواهی آنان، رژیم جمهوری اسلامی را به ستوه آورده و در برابر انبوه اعتراضات و اعتصابات و هم چنین فعالیت اجتماعی و مدنی آنان، رژیم عملاً درمانده شده است؛

ستار لقایی

دریاره؛

جوانان و دانشجویان که در زندان‌های حکومت اسلامی زیر شدیدترین فشارها قرار دارند و شکنجه و آزار نصیب روزانه آن-هاست.

منصور کوشان

در یاره؛

مردم ایران که مبارزان دریند عرصه آزادی و برابری و فرزندان جسور و دلاور خود را از یاد نخواهد برد. و یاد این زندانیان که در چنگال تبهکاران حکومت اسلامی اسیرند و کم تر کسی نام نشانی از آنان می‌شناسد، و مقاومت انسانی و مبارزه شکوه-مندشان گرمی‌بخش هستی ما در زیر ستم جمهوری اسلامی ست.

در باره؛

ملیت‌های در بند که برای به دست آوردن حقوق برابر و رهایی از رابطه سلطه همواره گرفتار زندان و مرگ شده‌اند، و با این حال پیکار آنان در برابر بی‌عدالتی نه تنها هرگز خاموش نشده؛ بلکه در مقاطع بسیاری نقطه امید و پناهگاه دیگر مبارزات مردم ایران نیز به شمار آمده است.

سهراب مختاری

در باره؛

کودکان و نوجوانان محروم ایران که در دشوارترین شرایط زندگی، تغذیه، آموزش و سلامت جسم و جان به سر می‌برند و در زیر این فشارها امید آینده‌ای روشن و دور از درد و اندوه برایشان متجلی نیست، فرزندان‌هایی که آن‌ها هم زندانیان سلطه حکومتی هستند که روزگار را بر همه تهی‌دستان و مردم آزاده و شریف تنگ و تلخ کرده است.

گلمراد مرادی

در باره؛

نویسندگان و هنرمندان و کسانی که تنها به خاطر انتشار شعرها و آثارشان جان خود را بر سر آرمان آزادی و عدالت اجتماعی گذاشته‌اند؛ و با یادی از شاعران جسور و فرزندان آزادی، همانند قره‌العین، عشقی، سعید سلطان‌پور، سعیدی سیرجانی، محمد مختاری، محمد پوینده، محمد جعفر شریف و...

سیاوش میرزاده

در باره؛

شاعران و نویسندگان جهان، چرا که شکنجه و زندان و باختن جان، تنها سهم تاریک و تلخ مردم ایران نیست و در میان مردم و هنرمندان و نویسندگان جهان هم با نمونه‌های بسیاری از جانیازی بر سر آرمان‌های انسانی روبرو هستیم که نشانی از آن‌ها را در چهره کسانی چون کاسیالورکا شاعر انقلابی اسپانیا که فقط به خاطر سرودن اشعارش توسط حکومت کودتاگر فرانکو

اعدام شد و ویکتورخارا شاعر و نوازنده انقلابی شیلیایی می‌بینیم که او نیز فقط به خاطر اشعار و ترانه‌های مردمی در کودتای ژنرال پینوشه و با گلوله‌های خشم این کودتاگر جان باخت.

جواد اسدیان

در باره؛

در میان مردم در بند ایران، جا دارد از کارگران زندانی و زحمت‌کشانی یاد کنیم که در تلاش برای به دست آوردن حقوق همگانی‌شان به مبارزه و ایجاد تشکل مستقل که حق مسلم همه مردم جامعه ست پرداخته‌اند. سخن گفته شد و پیشگفتاری بر سخن و شعر شرکت کنندگان به شمار آمد.

در پایان بهرام رحمانی، از هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران در تبعید و سازمانده این شب یادبود، در باره مردم ایران، مبارزات همه جانبه آنان، و کانون نویسندگان ایران در تبعید و کانون نویسندگان ایران در داخل کشور سخن گفت و به امید فرارسیدن روزی که جهل و جنایت و اختناق نه تنها از ایران، بلکه از جهان نیز رخت بریندد و هیچ انسانی بر انسان دیگر ستم نکند، از همه حاضران، هنرمندان، و سخن‌گویان و شاعران شرکت کننده سپاسگزاری کرد.

بهرام رحمانی

هم چنین کتاب «جانباختگان اهل قلم»، از انتشارات کانون نویسندگان ایران (در تبعید) نیز برای اولین بار در این مراسم توزیع شد. (فهرست مطالب آن در پایان ضمیمه همین گزارش است)

این مراسم که از هفته‌های قبل در رسانه‌های جمعی، از جمله انتشار گسترده آفیش و اطلاعیه کانون نویسندگان ایران در تبعید در سایت‌های اینترنتی و رادیوها و هم چنین گفتگوهای رادیویی در افشای سیاست‌های غیرانسانی حکومت اسلامی با هدف همبستگی با مبارزات و تلاش بر حق و عادلانه نویسندگان، هنرمندان، روزنامه‌نگاران، زنان، کارگران، دانشجویان و همه مردم تحت ستم ایران برای دست‌یابی به یک جامعه آزاد و برابر و انسانی خود، با استقبال بسیاری از مبارزان و مردم آزاده‌ای نیز روپرو شد که در طول مراسم، با ابراز احساسات نسبت به هنر و سخن و شعر شرکت کنندگان مهر و احترام عمیق خود را به خاطر جانباخته‌گان راه آزادی قلم، بیان، اندیشه و آزادی همه زندانیان سیاسی و هم چنین لغو سانسور و اختناق، هرگونه شکنجه روحی و جسمی و اعدام ابراز می‌داشتند. از نویسندگان و هنرمندان و هم چنین همه رسانه‌ها و کسانی که در این حرکت با ما همراه بودند نهایت تشکر را داریم.

***

متن پیام انجمن قلم سوئد به جلسه یادبود کانون نویسندگان ایران در تبعید

از نویسندگان ایران حمایت کنید! Stöd Irans författare

کانون نویسندگان ایران در بیانیه‌ای از تهران، در رابطه با دهمین سالگرد قتل دو تن از اعضای کانون، محمد مختاری و محمد جعفر پوینده چنین می‌نویسد: «اما وضع ایران از بیش تر کشورهایی که در آن‌ها آزادی اندیشه و بیان سلب می‌شود، وخیم‌تر است... ظرف دو سه سال اخیر این پدیده چنان دامنه گسترده‌ای یافته است که جز قلع و قمع فرهنگی نامی بر آن نمی‌توان

نهاد. انبوه کتاب‌هایی که ماه‌ها و سال‌ها در انتظار اخذ مجوز در ساختمان ارشاد بر روی هم انباشته می‌شوند گواه این مدعاست.»

ناصر زرافشان، عضو افتخاری انجمن قلم سوند، برنده جایزه توخولسکی در سال ۲۰۰۶ و وکیل خانواده‌های نویسندگان مقتول، ۵ سال را در زندان مخوف اوین گذراند و هنوز به این قتل‌ها رسیدگی نشده است. اکنون در سالروز این کشتارها، کانون نویسندگان روز ۳ دسامبر را روز مبارزه علیه سانسور اعلام نموده و از نویسندگان ایران و جهان تقاضای حمایت کرده است.

رژیم ایران کانون نویسندگان را به مثابه تهدیدی علیه خود به حساب می‌آورد. نویسندگان ایران طی ۴۰ سال برای يك اتحادیه مستقل نویسندگان مبارزه کرده‌اند، اما همواره با تهدید و برچسب توطئه برنامه ریزی شده علیه دولت مواجه شده‌اند. نویسندگان ایران هرگز از امنیت بهره نبرده‌اند، ولی شرایط کنونی بسیار نگران کننده است. اکنون زمان آن رسیده است که جهان واکنش نشان دهد، که ما صدای اعتراض خود را علیه این قتل‌های انزجارآور بلند کنیم و به نویسندگان ایران در مبارزه‌شان یاری رسانیم.

ما مایلم انزجار خود از قتل نویسندگان و نیز نگرانی خود از افزایش نقض آزادی بیان در ایران، کشوری که در آن، نویسندگان، روزنامه نگاران و وبلاگ نویسان مورد اذیت و آزار قرار می‌گیرند و به زندان می‌افتند، اعلام کنیم. ما حکم ۱۱ سال زندان برای خبرنگار کرد محمد صادق کیودوند و احکام زندان برای نویسندگان؛ یوسف عزیزی بنی طرف و یعقوب یادعلی را محکوم می‌کنیم. ما خواستار اعزام يك هیئت بین‌المللی به ایران برای رسیدگی به قتل نویسندگان هستیم و از حکومت اسلامی ایران می‌خواهیم که به قراردادهای بین‌المللی مربوط به حقوق شهروندی و حقوق سیاسی که ایران جزو امضاء کنندگان آن است، احترام بگذارد.

ما از نویسندگان ایران در مبارزه‌شان علیه سانسور و برای آزادی بیان حمایت می‌کنیم. زمامداران ایران باید بدانند که ایجاد محدودیت آزادی نویسندگان در يك کشور، بمتابه محدودیت برای همه نویسندگان است.

***

کتاب «جانباختگان اهل قلم»، از انتشارات کانون نویسندگان ایران در تبعید

فهرست مطالب این کتاب، به شرح زیر است:

- پیشگفتار
- ترور اندیشه و اندیشه ورزان در ایران، به یاد محمد پوینده (بهرام رحمانی)
- سعید سلطانپور: شاعر و هنرمند انقلاب (عباس سماکار)
- پژوهشگران فرهنگ و آزادی (منصور کوشان)
- معنای گفت و شنود (گفتن از برخی تاملات محمد مختاری در زمینه نقد ادبیات و فرهنگ خودمان (نسیم خاکسار)
- یک غزل از محمد مختاری (به مناسبت نهمین سالگرد قتل محمد مختاری) شرحی بر این غزل (سهراب مختاری)
- فریدون فر خزاد، زندگی دوباره (میرزا آقاعسگری - مانی)
- «میراث غفلت، ای سر زمین من»، محمد مختاری در آمریکا (مسعود نقره کار)
- تحلیلی بر کشتار اهل قلم و روند تکوینی ترور و سرکوب در حاکمیت سیاه اسلامی ایران (گیل آوایی)
- به یاد دکتر مجید شریف (تهیه و تنظیم بهرام رحمانی)
- جانباختگان اهل قلم (احمد نیک آذر)
- خاطراتی از سه جانباخته قتل‌های زنجیره بی‌رضا مظلومان، ابراهیم زال زاده و جلال هاشمی تنگستانی (ستار لقای)
- دو شعر- آزادی و صد شمع ارغوانی تقدیم به جان باختگان اهل قلم (شهلا آقاپور)
- دو شعر- کلاغ به یاد جان باختگان اهل قلم (کتایون آذرلی)
- دو شعر - سوگواره (گیل آوایی)
- شعر- سمفونی هراس (شیرین رضویان)
- شعر - شماییان (آبتین آیینه)

با احترام

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)

۲۲ آذر ۱۳۸۷ - ۱۲ دسامبر ۲۰۰۸

Kanoon_at@yahoo.com
www.iwae.org